

5. Молодіжна політика акціонерного товариства «українська залізниця» 2019-2023 URL: <http://portal.uz.gov.ua/spivrobotnikam/moloduz/molodizhna-politika/>

6. SoftServe Awards — проєкт про людей і для людей URL: <https://career.softserveinc.com/uk-ua/stories/softserve-awards-project-about-people>

7. Редько В. Є., Семичасна О. С. Удосконалення системи управління персоналом АТ КБ «Приватбанк». *Ефективна економіка*. 2020. № 1. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7588>. DOI: 10.32702/2307-2105-2020.1.68

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-395-1-75>

НЕГЛАСНІ СЛІДЧІ (РОЗШУКОВІ) ДІЇ У ПРОЦЕСІ ДОКАЗУВАННЯ ОРГАНІЗОВАНOSTІ ЗЛОЧИННОЇ ГРУПИ

Кисько Артем Іванович

кандидат юридичних наук,

*доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності та
інформаційної безпеки факультету № 3,*

*Донецький державний університет внутрішніх справ
м. Кропивницький, Україна*

Незважаючи на активізацію наукових досліджень організованої злочинності, у сучасних умовах досі залишаються дискусійними питання, пов'язані з провадженням першочергових слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій у перебігу досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених такими групами. Вивчення матеріалів кримінальних проваджень демонструє, що на практиці нерідко нехтують криміналістичними особливостями таких угруповань, що призводить до зниження ефективності процесу доказування. Одночасно постає потреба удосконалення наявних криміналістичних методик досудового розслідування злочинів, вчинених у складі організованої групи, з урахуванням її специфічних ознак як цілісного суб'єкта.

У процесі розслідування діяльності ОЗГ найчастіше використовуються такі негласні слідчі (розшукові) дії, як зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж аудіо-, відеоконтролю особи, спостереження за особою, річчю або місцем.

Зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж передбачає втручання в особисте спілкування та має на меті отримати в передбаченому законом порядку відомості про певні обставини, які мають значення для кримінального провадження. Відповідно до ст. 258 КПК України спілкуванням є передання інформації в будь-якій формі від однієї особи до іншої безпосередньо або за допомогою засобів зв'язку будь-якого типу. Спілкування є приватним, якщо інформація передається та зберігається за таких фізичних чи юридичних умов, у яких учасники спілкування можуть розраховувати на захист інформації від втручання інших осіб. Ефективність цих дій зумовлена об'єктивною необхідністю узгодження членами групи своїх дій, попереднього розподілу ролей, що неможливе без спілкування між злочинцями. Завданням втручання в особисте спілкування у розслідуванні злочинів, вчинених ОЗГ, є документування змісту розмов, листування з метою виявлення виду, характеру та ступеня спорідненості, зв'язків підозрюваного, відносин зі співрозмовниками, адреси перебування особи, місця приховування цінностей, здобутих злочинним шляхом, та інші відомості, які обговорюються в межах організації протиправної діяльності групи. Наприклад, упродовж телефонних розмов вживають імена членів групи або пов'язаних з ними осіб, або інші відомості, зокрема клички, прикмети, за якими можна ідентифікувати співрозмовників, а також адреси місць перебування, місць збору. У листуванні переважно відбувається обмін схемами майбутніх злочинів, інформацією про планування злочинної діяльності, інструкції до певних дій тощо. Здобута інформація шляхом втручання в приватне спілкування полегшує роботу щодо встановлення факту безпосереднього існування організованої групи та розшуку її членів.

Здійснюючи спостереження за особою або місцем, у перебігу розслідування злочинів, вчинених організованою групою, у першу чергу встановлюються зв'язки особи, за якою спостерігають. Всі контакти особи протягом певного часу фіксуються з використанням відеозапису, фотографування, спеціальних технічних засобів для спостереження, з метою встановлення інших співучасників групи або потенційних співучасників, яких залучають у діяльність організованої групи. Не менш важливим є визначення джерел постачання зброї, встановлення фактів купування певних товарів, необхідних для технічного забезпечення вчинення подальших злочинів, підготовка знарядь злочину, засобів маскування. Спостереження дає змогу визначити місця збору членів групи, місця тимчасового або постійного проживання осіб, місця зберігання цінностей, здобутих злочинним шляхом, місця приховування іншого майна. Сукупність отриманих даних від спостереження є досить важливою для здійснення

затримання осіб за «гарячими слідами», а також для проведення низки інших слідчих (розшукових) дій.

Конспірація та маскування, до яких вдаються члени ОЗГ у своїй діяльності, об'єктивно призводять до необхідності використання в процесі доказування фактичних даних, отриманих під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій. В узагальненому вигляді (без урахування слідчої ситуації) найбільш ефективними з них, як з погляду отримання доказів організованості групи, так і у вирішенні інших завдань розслідування, є встановлення місце- 191 знаходження радіоелектронного засобу, аудіо-, відеоконтроль місця, обстеження публічно недоступних місць. Майже не проводять накладення арешту на кореспонденцію, що пояснюється низькими комунікативними можливостями цього каналу зв'язку, та виконання спеціального завдання з розкриття злочинної діяльності через майже повну відсутність правового регулювання, що зумовлено його оперативно-розшуковою природою.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-395-1-76>

ВІДШКОДУВАННЯ ЗАПОДІЯНИХ МАЙНОВИХ ЗБИТКІВ ЯК ПРИМУСОВИЙ ЗАХІД ВИХОВНОГО ХАРАКТЕРУ

Осипенко Руслан Іванович

кандидат юридичних наук,

*доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності та
інформаційної безпеки факультету № 3,*

*Донецький державний університет внутрішніх справ
м. Кропивницький, Україна*

Загально визнано, що штраф є найменш репресивним видом покарання, однак має всі ознаки цього інституту: є заходом примусу, застосовується від імені держави за вироком суду виключно до особи, яка визнана винною у вчиненні кримінального правопорушення відповідно до вироку суду, а також полягає у суттєвому обмеженні майнових прав. Питання доцільності застосування цього кримінально-правового заходу як такого, що може в повній мірі виконати завдання виправлення особи залишається відкритим. Штраф як вид покарання вдало ілюструє позитивізм кримінального законодавства: виплата на користь державі стягнення, призначеного за вчинення кримінального правопорушення, здебільшого, відносно конкретних фізичних осіб